

епитропа, та си ся скарали добръ, щото ги зачюль дори и въ улицѣ-тъ нѣкой, кой-то минавалъ та пратилъ слугѣ-тъ си да види що е. Той като отишълъ и видѣлъ каква е работа-та врьнжълъ ся смѣешкомъ: „Учитель-тъ и епитропъ-тъ си тѣкуватъ единъ другому священо писаніе!

ВОЙНА - ТА

между

ФРАНЦА И ПРУССІЯ.

На този часъ поглѣдитъ на сички-тъ хора по свѣтъ-тъ сѣ обжрвати кѣмъ западна Европа дѣто двата най-образовани народа, Пруссія и Франца, ся біятъ съ желязо и оганъ, опустошаватъ градища, села и цѣли провинціи, проливатъ порои човешка кръвь, и то съ една такава яростъ и жестокость каквато може би никога да не ся е срѣщала по свѣтъ-тъ, нито между най-необразовани-тъ народи. Сички-тъ вѣстници, сички-тъ періодически списанія ся занимаватъ почти исклучително съ приключенія-та, кои-то ставатъ върху пространни-тъ бойни полета; миролюбиви-тъ филозофи даже свалиха поглѣди-тъ си отъ небето, едни за да оплакватъ злочестія-та на чловѣческія родъ, други за да славятъ побѣдоносни-тъ войници. Сами-тъ исторіописци, кои-то до сега ровяха въ дълбочини-тъ на минали-тъ времена и търсяха истина-та върху вѣхти-тъ тъмни събитія, заловиха ся днесъ до описватъ приключенія-та на тази война съ сички-тъ подробности: часъ по часъ, чолякъ по чолякъ. Родолубіе-то, зоначество-то, преданность-та на сѣки regimentъ, дори и на сѣки войникъ; искусство-то, остроуміе-то на сѣки пѣлководецъ ся забѣляжватъ съ голѣма вѣрность за да не остане нѣщо забравено за потомство-то.

Висока-та важность на тази война ны подкани да направимъ за наши-тъ читатели едно кратко извлечение отъ разни-тъ вѣстници, страни и български, колко-то по-вѣрно би възможно, за да ся каже, че тѣзи събитія не преминаха съвсемъ незабелязани отъ нашия народъ.